

गतेष्विति ॥ १ ॥ २ ॥ पाटयन् द्विधा कुर्वन् ॥ ३ ॥ ४ ॥ तुलागुडाः मांडगोलकाः मांडानितुनालबंदूखइत्यादिम्लेच्छभाषया प्रसिद्धानि आग्नेयौषधबलेन पाषाणगोलकादिनिक्षेपपात्राणि वायुस्फोटाः

कुंतीमातर्महाबाहोत्वमीशानः पुरातनः ॥ परांसिद्धिमनुप्राप्तः साक्षाद्देवगतिं गतः ॥ ४३ ॥ देवकार्यं तु सुमहत्त्वया कार्यमरिंदम ॥ आरोहव्यस्त्वया स्वर्गः सज्जी भवमहाद्युते ॥ ४४ ॥ रथो मातलिसंयुक्त आगंता त्वत्कर्तुमर्ही ॥ तत्र ते हंप्रदास्यामि दिव्यान्यस्त्राणि कौरव ॥ ४५ ॥ तान्दृष्ट्वा लोकपालांस्तु समेतान् गिरिमूर्धनि ॥ जगाम विस्मयं धीमान् कुंतीपुत्रो धनंजयः ॥ ४६ ॥ ततोर्जुनो महतेजालोकपालान्समागतान् ॥ पूजयामास विधिवद्वाग्भिरद्भिः फलैरपि ॥ ४७ ॥ ततः प्रतिययुर्देवाः प्रतिमान्य धनंजयं ॥ यथा गतेन विबुधाः सर्वे काममनोजवाः ॥ ४८ ॥ ततोर्जुनो मुदं लेभे लब्ध्वाः पुरुषर्षभः ॥ कृतार्थमथ चात्मानं समेने पूर्णमानसं ॥ ४९ ॥ इमं आ० कै० देवप्रस्थाने एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५३ ॥ कैरातपर्वसमाप्तं ॥ अथेंद्रलोकालोकाभिगमनपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ गतेषु लोकपालेषु पार्थः शत्रुनिवर्हणः ॥ चिंतयामास राजेंद्र देवराज रथं प्रति ॥ १ ॥ ततश्चितयमानस्य गुडाकेशस्य धीमतः ॥ रथो मातलिसंयुक्त आजगाम महाप्रभः ॥ २ ॥ नभोविति मिरं कुवन् जलदान्याटयन्निव ॥ दिशः संपूरयन्नादैर्महामेघरवोपमैः ॥ ३ ॥ असयः शक्तयो भीमा गदाश्वो ग्नप्रदर्शनाः ॥ दिव्यप्रभावाः प्रासाश्च विद्युतश्च महाप्रभाः ॥ ४ ॥ तथैवाशनयश्चैव चक्रयुक्तास्तुलागुडाः ॥ वायुस्फोटाः सनिर्घाता महामेघस्वनास्तथा ॥ ५ ॥ तत्र नागामहाकाया ज्वलितास्याः सुदारुणाः ॥ सिता भ्रुकूटप्रतिमाः संहताश्च तथोपलाः ॥ ६ ॥ दशवाजिसहस्राणि हरीणां वातरंहसां ॥ वहंतियं नेत्रमुषं दिव्यं मायामयं रथं ॥ ७ ॥ तत्रापश्यन्महानीलं वैजयंतं महाप्रभं ॥ ध्वजमिंदीवरस्यामं वंशं कनकभूषणं ॥ ८ ॥ तस्मिन् रथे स्थितं सूतं तप्तं हेमविभूषितं ॥ दृष्ट्वा पार्थो महाबाहुर्देवमेवान्वतर्कयत् ॥ ९ ॥ तथा तर्कयतस्तस्य फाल्गुनस्याथ मातलिः ॥ सन्नतः प्रस्थिता भूत्वा वाक्यमर्जुनमब्रवीत् ॥ १० ॥ मातलिरुवाच ॥ भो भो शक्रात्मज श्रीमान् शक्रस्त्वां द्रष्टुमिच्छति ॥ आरोह तु भवानशीघ्रं रथमिंद्रस्य संमतं ॥ ११ ॥ आह माममरश्रेष्ठः पिता तव शतक्रतुः ॥ कुंती सुतमिह प्राप्तं पश्यन्त्यनुचिदशालयाः ॥ १२ ॥

वेगवशाद्वायुं जनयंतः सनिर्घाता अशनिश्च नियुक्ताश्च महामेघस्वनाः ॥ ५ ॥ ६ ॥ त्वेकेशवालरोमाणि सुवर्णां प्राप्नियस्यतु हरिः सवर्णतोऽश्वस्तु पीतकौशेयसंनिभः वातरंहसां हरीणां वाजिनां सहस्राणीत्येकदेशान्वयः नेत्रमुषंदृष्टिचोरं ॥ ७ ॥ वैजयंतं नामा देवेंद्रध्वजं ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥